

MENINGER

E-post:
leser@nordlys.no

Signert
Innlegg skal normalt være signert med fullt navn. Navn og adresse må alltid oppgis til redaksjonen. Skriv kort. Det øker sjansen for å komme på trykk. Maksimal lengde er 4000 tegn.

Forkorting
Vi forbeholder oss retten til å forkorte og redigere innlegg.

Digital publisering
Alle innlegg kan bli publisert digitalt på nett.

Honorar
Innlegg honoreres normalt ikke.

Handling fremfor ord

INNLEGG

Kari Kjønaas Kjos
Fremskrittspartiet

■ De rødgrønne påstår at de gjennom sine åtte år ga kommunene gode rammebetingelser. Hvis dette er riktig, kan vi konstatere at en god eldreomsorg ikke bare handler om penger. Eldreomsorgen de siste årene har dessverre ikke gitt økt kapasitet og ikke gitt økt kvalitet. Derfor har H/FRP-regjeringen satt i gang en rekke tiltak.

■ Regjeringen tar nå halv regningen når kommunene bygger sykehjemsplasser. Dette har allerede gitt svært gode resultater. Frem til 31. oktober i år har det blitt søkt om tilskudd til 500 flere sykehjemsplasser enn i hele 2013. Dette viser et tydelig takt-skifte i eldreomsorgen. Og vi kommer ikke til å gi oss der. Arbeidet med en forsøksordning med statlig finansiering av eldreomsorgen påbegynnes neste år og lovfestet rett til sykehjemsplass skal utredes. Regjeringen oppretter neste år et kommunalt helse- og omsorgsregister. Dette vil være viktig for å få mer kunnskap om kvaliteten i eldreomsorgen.

■ Den rødgrønne regjeringen ønsket ikke å finne ut hvor mange plasser som mangler. Også dette har H/FRP-regjeringen tatt tak i. Tidligere hadde kommunene ikke lov til å føre ventelister. Nå krever isteden vi å få vite hvor mange som venter. Først da kan vi få skikkelig innsyn i det reelle behovet og planlegge realistisk ut ifra det.

■ Fremskrittspartiet har vært opptatt av en verdig eldreomsorg så lenge jeg har vært med i denne bevegelsen, men for oss er ikke løfter tomme ord. Løfter krever handling - og denne regjeringen viser handlekraft hver eneste dag.

BYRÅD: Tidligere har den byråd Anne Berit Figschau forklart (i Nordlys) at lavere pensjon for de ansatte er et mål ved denne privatiseringa. skriver Jens Ingvald Olsen

Rene ord om Fagrent

INNLEGG

Jens Ingvald Olsen
Gruppeleder Rødt

■ «Gradvis opptapping vil legge til rette for å bygge opp kommunens egen bestillerkompetanse, og gir markedet anledning til å absorbere den økte etterspørselen kommunens reholdtsareal representerer.» Dette skriver byrådsforfinans i Tromsø kommune, Anne Berit Figschau, i brev til hovedtillitsvalgte og hoved-

verneombud i kommunen. Saka omhandler et av byrådets store privatiseringsprosjekt, privatisering av Fagrent. Fagrent er den kommunale avdelinga med om lag 180 ansatte, og som med et budsjett på om lag 80 millioner kr, sørger for at den kommunale bygningsmassen har et tilfredsstillende renhold. Et arbeid de utfører på utmerket måte.

■ Tidligere har den samme byråd Figschau forklart (i Nordlys) at lavere pensjon for de ansatte er et mål ved denne privatiseringa. Dette gjelder an-

satte som i utgangspunktet er en lavtlønningsgruppe! Bestillerkompetanse, hva er det? Jo, kostbare rådgivere, jurister, konsulenter og økonomer som skal sikre at kommunen kommer helskinna gjennom jungelen av EØS-regelverk, ESA og Efta-domstolen, kostbare prosesser og tapere i anbudsprosesser mener seg forbigått osv, osv. Dette er Høyre, V og Frps «nye» ideer og avbyråkratisering! Byrådet gjennomfører nå en omfattende toptopping omorganisering av Tromsø kommune - uten åpen politisk behandling.

■ I første omgang skal byrådet privatisere opp mot 50% av Fagrents arbeidsmengde.

■ På spørsmål fra Brage Sollund i kommunestyret 17. desember om delvis privatisering er gjort for å komme under grensa på 75 mill kr, som kommunestyret har gitt som fullmakt til byrådet, og dermed slippe politisk behandling i kommunestyret, svarte Figschau at hun var ikke så godt kjent med det kommunale vedtaket at hun kjente til det! Vi har altså en finansbyråd som ikke kjenner til det mest sentrale

Statsministeren

EØS-avtalen

I Nordlys 19/12 mener spaltist Roger Solheim at alle, - både JA og NEI-siden, - tapte folkeavstemming om medlemskap i EU. Han har rett, - i og med at det norske folk ble «lurt» av Bruntland-regjeringen. Vi skulle og burde hatt en handelsavtale med EU som er på linje med den Sveits har. I stedet fikk vi

EØS-avtalen som er et «liksom-medlemskap». Dette kan ikke sies ofte nok: Innføring av EØS-avtalen i 1994, - avtalens innhold og måten den ble innført på, - er det nærmeste du kommer et statskupp i Norge i frestid! Selv han som «i hine harde dager» virkelig prøvde seg på statskupp i Norge kunne ikke greid dette om han øvde aldri så mye.

Johannes Hansen

TRADISJON: Julenisse og sno er tradisjon for oss i Norge.

FOTO: TOM BENJAMINSEN

Julenissen på surfebrett

■ Da jeg vokste opp var jula alltid årets høydepunkt. Det er ingenting som sammenliknes med å slå opp trette øyne tidlig morgen 1. desember for å løpe ut i gangen å finne den aller første pakken hengende på kalenderen. Hjerter dunket alltid så høyt i brystet mens man åpnet gaven at man var redd for at hele huset skulle våkne. Så nærmet julaften seg med stormskritt, og steder i huset ble forbudt for nysgjerrige barneøyne. Adventstida, juleferie og selv romjula har en helt spesiell plass i hjertet til de aller fleste, og selv om tradisjonene er noe forskjellige fra hus til hus, så har vi alle til felles at jula er en tid for å vise varme og omtanke til de rundt oss. Det er også en tid for å stressse med mat, julegaver og innpåsletne svigermødre - men mest av alt er det en tid for kjærlighet.

alltid en stor del av kulturen i et land. Jeg følger meg uendelig heldig som har muligheten til å se hvordan min favoritt-høytid feires i et land vi gjerne kun assosierer med fattigdom og sult. Et det noe jeg har lært over de siste fire månedene så er det at Afrika kan være akkurat så ille som vi gjerne tror, og mer til, men det er så uendelig mye bedre også. Selv om infrastrukturen er en ren vits og regjeringen skulle vært kastet i fengsel eller sendt tilbake til ungdomsskolen, så er hverdagslivet merkelig lite forandret så lenge man ser bort fra været.

■ Det viktigste jeg har lært av å være her er at det er ikke alle som har råd til dyre gaver og julemat til en halv bataljon, men alle har råd til et ekstra smil, en hånd og å være inkluderende.

■ For meg kommer denne jula til å være så annerledes fra den jeg er vant med at jeg ikke helt vet om det kan kalles jula. På julaften her i Sør Afrika er det tradisjon å grille ved bassengkanten iført bikini med nisseluer på, og de eneste skiene man ser må brukes på et hav som er bortimot fordampt i varmen. Det slo meg som et slag i trynet at Rudolf ikke kan ta med seg julenissen hit fordi de ikke har noen steder å lande uten at gnistene spruter fra sleden, og at jeg ikke kan sitte klemt inn i senga til mamma og pappa med hele familien og gamle julestrømper.

■ Det er klart at gamle tradisjoner kommer til å bli sårt savnet, men nye skal omfavnes, og feiring av høytider er jo

■ Når man ikke er i besittelse av store deler av verdens rikdom er det ofte det kommersielle med jula som forsvinner, ikke tanken bak den. Tar vi bort alt glitteret, lysene og nissene som vinker av seg selv sitter vi igjen med familie, venner, mat og god stemming om vi lærer oss å sette pris på de små tingene i livet. Man lyver om man sier at man ikke setter ekstra stor pris på å få den skrev øverst på ønskelista etter tre pakker med ull-

sokker og en pyss i helt feil størrelse, men vi har alle et ansvar for å huske på at jula handler om så mye mer. Jeg lyver og om jeg sier at jeg ikke kommer til å savne sno, hytta og juleribba til pappa, men i år skal jeg teste ut grillmat, badeland og julegavene en dag for sent, og jeg skal gjøre det med åpne armer.

SPALTIST

MIDAM KRISTINE LEIROS
Elev fra Tromsø, for tiden på utveksling i Sør-Afrika

Arbeidsgiver ser deg

Stadig flere arbeidsgivere ønsker ulike typer undersøkelser og tilbakemeldinger på hvordan medarbeidere og ledere funge-

rer. Mange opplever at arbeidsgiver er mest ute etter å kontrollere sine ansatte framfor å få reelle innspill til forbedringer. Mål- og resultatstyring, kundeundersøkelser, medarbeiderundersøkelser og i noen tilfeller ulike former for sikkerhetssyste-

mer (adgangskontroll, kamera i lokalene osv.), har mange positive sider. Samtidig gir det arbeidsgiver mange muligheter til kontroll. Kobler man legitime undersøkelser og sikkerhetstiltak med gjennomgang av epost, sjekk av databruk mv, har

arbeidsgiver mulighet til å vite omtrent alt om den enkelte medarbeider. Selv om dette hverken er lovlig eller vanlig, gir det skremmende muligheter. Gjennom Norsk Ledelsesbarometer har De Facto snakket med 2500 medlemmer av fagorgani-

sasjonen Lederne. Dette er ledere og betrodd ansatte i offentlig og privat sektor. 61 prosent av dem sier at den øverste ledelse i deres virksomhet stiller stadig større krav til lojalitet. 1/3 del av de spurte sier at de ikke mener at bedriften

legger til rette for at ansatte skal kunne komme med kritiske kommentarer til driften. I en slik situasjon sier det seg selv at det er svært krevende å være mellomleder. Det forventes av topledelsen at du er lojal og at du også sørger for at de

ansatte er lojale. Hva gjør man da med kritiske spørsmål og innspill? Skal man ta det videre, komme i fare for å bli oppfattet som om du selv ikke er lojal nok og dermed kanskje få dårligere karakterer på lojalitet, eller skal du opptre på vegne av tople-

delsen og legge presset nedover? Dette er avveininger som mange mellomledere må ta hver eneste dag. Norsk arbeidsliv har tradisjonelt vært preget av godt samarbeid mellom ledelse og ansatte. Avstanden har vært kort og muligheten til å komme

med konstruktive innspill har vært stor. Personalavdelingen har balansert mellom å sette ledelsens beslutninger ut i livet og ivaretagelse av den enkelte ansatte. Nå ser vi at flere og flere bedrifter skifter ut personalavdelingen med en HR-avdeling.

Disse amerikanskinspirerte HR-avdelingene ser det som sin oppgave å ivareta ledelsens interesser overfor de ansatte, men enn å ivareta de ansattes interesser.

Jan Olav Brekke
Forbundsleder i Lederne